

другитѣ, както са вижда, не могле да пренесѣтъ трудния
жакъ. Като приближихме Търновото, при брѣга на Янтра срѣ-
гнахъ доктора Богданова и архимандрита Амфилохия, които
отиваха за Елена; отъ тѣхъ се научихъ че опълчението
ругнало за Елена и отъ тамъ ще бѣде опжтено по-нататѣкъ
къ Шумень. Генералъ Столѣтовъ придружавалъ дружинитѣ.

Спрѣхъ се въ Търново въ гостилницата на старата си
познайница Бѣла Бона; тукъ сѣщо живѣе командира на 1-та
дружина, койго, по причина на болѣстѣта си, останѣлъ въ
града, и старшия докторъ на опълчението, Боневъ.

ОТЪ 9-ий ДО 13-ий ЯНУАРИЙ.

Тѣй ме болѣхъ краката, щото не можъ да излѣзжъ изъ стаята
ми. На 9-ий януарий дойде при менъ полициймейстера До-
метти, а вечерѣта стигна изъ Елена нашия генералъ Столѣ-
товъ, повиканъ въ Търново отъ генерала Зотова.

Николай Григориевичъ слѣзе въ къщата на полковника
Кесякова, а сутренѣта на 10-ий, като получи инструкторъ
отъ генерала Зотова, отиде си назадъ въ Елена.

За по-нататѣшното движение на опълчението генерала
Зотова не ни каза; може това да е военна тайна.

13-ий ЯНУАРИЙ.

Надвечерь, макаръ че и съ голѣмъ трудъ, нѣ навлѣ-
дохъ ботушитѣ си и се порасходихъ изъ града; калъ до
колѣне; отбихъ се къмъ графа Тизенгаузена и наедно съ него
вечеряхъ въ Петербургската гостилница; българскитѣ ѣстета,
които ни Бѣла-Бона всѣки день гости, твърдѣ ни омръз-
наха, тѣй щото европейската вѣчера, макаръ че не бѣ до
самъ съ свѣта, нѣ намъ ни се показва сладка. Вѣчерѣта пре-
вѣрахъ при болния полковникъ Кесяковъ; тукъ се запознахъ
съ докторъ Антонова, който владѣе добръ руския языкъ.
Паслушахъ се до-сита разни разкази отъ неотдавнашното
минало на България. Днесъ се пжкъ прѣскалъ изъ града слу-
шове, че на нашия генералъ Столѣтовъ давале друго мѣсто
въмѣсто него назначаватъ генерала Давидова.